

Κριτές
κεφ. 7

Οί τριακόσιοι τοῦ Γεδεών

Ζητοῦμε ἀπό τά παιδιά νά γράψουν πολλά μηδενικά στή σειρά καί ρωτοῦμε ποιά εἶναι ἡ ἀξία τοῦ ἀριθμοῦ πού σχηματίστηκε. Προσθέτουμε ἔπειτα μπροστά ἀπό τά μηδενικά τή μονάδα καί διαπιστώνουμε ὅτι ὁ ἀριθμός ἀπέκτησε μεγάλη ἀξία.

Μόλις προσθέσουμε τή μονάδα μπροστά σέ μία σειρά μηδενικῶν, ὁ ἀριθμός ἀποκτᾷ τεράστια ἀξία! Ἔτσι, κι ὅταν προστεθεῖ στίς μικρές ἀνθρώπινες προσπάθειες ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τό ἀποτέλεσμα εἶναι θαυματικό. Οἱ μικρές ἀνθρώπινες προσπάθειες ἀποκτοῦν τεράστια δύναμη! Αὕτῃ ἡ μεγάλη ἀλήθεια φαίνεται πολύ χαρακτηριστικά καί στό ἀκόλουθο περιστατικό ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη.

Μετά ἀπό σαράντα χρόνια περιπλάνησης στήν ἔρημο, οἱ Ἰσραηλίτες ἔφτασαν ἐπιτέλους στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὁ διάδοχος τοῦ Μωυσῆ καί νέος ἀρχηγός τους, **ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, τή μοίρασε στίς δώδεκα φυλές**. Γεμάτος εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Θεό πού τούς χάρισε τή σωτηρία, λίγο πρὶν πεθάνει, κάλεσε τόν λαό καί τόν συμβούλεψε: «Νά θυμάστε πάντοτε τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ. Προσέξτε μήν παρασυρθεῖτε ἀπό τούς γειτονικούς λαούς, πού εἶναι εἰδωλολάτρες!».

Οἱ Ἰσραηλίτες δυστυχῶς αὐτό δέν τό πρόσεξαν. Πολλές φορές παρασύρθηκαν στήν **εἰδωλολατρία**. Μακριά ἀπό τόν ἀληθινό Θεό, ὅμως, δίχως τή δική Του δύναμη καί εὐλογία, **ὑποδουλώθηκαν** κατὰ καιρούς σέ διάφορους ἐχθρικούς λαούς.

Σέ τέτοιες ὥρες στρέφονταν πρὸς τόν Θεό **μετανιωμένοι**. Προσεύχονταν, Τόν παρακαλοῦσαν νά τοὺς συγχωρήσει καί νά τοὺς σώσει. Καί ὁ σπλαχνικός Θεός διάλεγε ἀνθρώπους μέ πίστη δυνατή νά γίνουν ἀρχηγοί καί κυβερνητὲς καί νά ὑπερασπιστοῦν τόν λαό Του. Αὐτοὶ δίκαζαν καί τίς διαφορές μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν, γι' αὐτό ὀνομάστηκαν **Κριτές**, δηλαδή δικαστές.

Ἕνας ἀπό τοὺς Κριτές ἦταν ὁ **Γεδεών**. Τόν διάλεξε ὁ Θεός γιὰ νά ἐλευθερώσει τόν λαό Του ἀπὸ τοὺς **Μαδιανίτες**. Στό κάλεσμά του συγκεντρώθηκαν **τριακτὰ δύο χιλιάδες** Ἰσραηλίτες καί στρατοπέδευσαν στήν πηγὴ **Ἀράδ**.

Ἐκεῖ ὅμως ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε: «Ὁ στρατὸς πού εἶναι μαζί σου εἶναι πολὺς. Φοβᾶμαι μήπως καυχηθεῖ ὅτι κέρδισε τή νίκη μέ τή δύναμή του. Πήγαινε, λοιπόν, καί πές τους: Ποιὸς δειλιάζει; Μπορεῖ ἀμέσως νά φύγει».

Ἐφυγαν εἰκοσιδύο χιλιάδες ἄνδρες κι ἔμειναν μόνο **δέκα χιλιάδες**. «Ἀκόμη εἶναι πολλοί», λέει καί πάλι ὁ Θεὸς στὸν Γεδεών. «Κατέβασέ τους στήν πηγὴ νά πιοῦν νερό. Ὅσοι πιοῦν χωρὶς νά λυγίσουν τὰ γόνατά τους, ὅπως πίνει ὁ σκύλος, αὐτοὺς μόνο νά κρατήσεις».

Παράξενο αὐτό πού τοῦ ζητάει ὁ Θεός. Στὸν Γεδεών καί οἱ δέκα χιλιάδες Ἰσραηλίτες φαίνονται λίγοι σέ σύγκριση μέ τοὺς ἀναρίθμητους ἀντιπάλους τους. Πῶς ὁ Θεὸς ζητᾷ νά μείνουν ἀκόμη λιγότεροι; Ἐχει ὅμως ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στή δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Τριακόσιοι ἦπιαν νερό χωρὶς νά λυγίσουν τὰ γόνατα. «Μ' αὐτοὺς τοὺς τριακόσιους θά παραδώσω τοὺς Μαδιανίτες στὰ χέρια σου», βεβαιώνει ὁ Θεὸς τὸν Γεδεών, «καί θά σᾶς σώσω· οἱ ἄλλοι νά φύγουν στὰ σπίτια τους».

Πραγματικά, ό Γεδεών, άφοϋ τούς έδωσε πρώτα τρόφιμα γιά τόν δρόμο τοϋ γυρισμοϋ, τούς έστειλε στά σπίτια τους. Κράτησε κοντά του μόνο τούς τριακόσιους. Τούς χώρισε σέ τρία τμήματα, **σέ τρεις έκατοντάδες**. Έδωσε στόν καθένα **μία σάλπιγγα, ένα πιθάρι** καί **μία λαμπάδα άναμμένη** μέσα στό πιθάρι, όπως τοϋ είπε ό Θεός.

«Εγώ θά βαδίζω πρώτος», τούς είπε. «Ό,τι βλέπετε νά κάνω εγώ, τό ίδιο νά κάνετε κι έσείς. Όταν σαλπίσω εγώ, θά σαλπίσετε όλοι καί θά φωνάζετε "μαζί μέ τόν Κύριο καί μέ τόν Γεδεών!", καί θά κυκλώσετε τό στρατόπεδο».

Κοιμόντουσαν άκόμη οί Μαδιανίτες, όταν οί Ίσραηλίτες έφτασαν έξω από τό στρατόπεδό τους. Ό Γεδεών δίνει τό σύνθημα. Κι άμέσως **σαλπίζουν τριακόσιες σάλπιγγες, σπάζουν τριακόσια πιθάρια** καί **ύψώνονται τριακόσιες άναμμένες λαμπάδες**. Αίφνιδιάζονται οί Μαδιανίτες, πανικοβάλλονται. Άκούγοντας τόσο θόρυβο, βλέποντας τόσες άναμμένες λαμπάδες, φαντάζονται πώς οί δυνάμεις τοϋ Γεδεών είναι έκατοντάδες, χιλιάδες. Τρέχουν όλοι νά σωθοϋν. Μά μέσα στό σκοτάδι καί στή σασιμάρα τους δέν βλέπουν καλά καί σφάζονται μεταξύ τους. Σέ λίγο οί Ίσραηλίτες είναι κυρίαρχοι στό στρατόπεδο τών Μαδιανιτών! Ό Θεός τούς χάρισε μία θαυμαστή νίκη.

Σύμμαχός μας ό Θεός!

Οί τριακόσιοι τοϋ Γεδεών μήπως σās θυμίζουν, παιδιά, κάποιους άλλους «τριακόσιους» από την άρχαία έλληνική ιστορία; Νάι, πολύ σωστά! Τούς **τριακόσιους τοϋ Λεωνίδα**. Άντιστάθηκαν κι αύτοί -μόνο τριακόσιοι- στόν πολυάριθμο περσικό στρατό στά στενά τών Θερμοπυλών κι έμεινε θρυλικός στήν ιστορία ό ήρωισμός τους!

Πολλές φορές μέσα στήν ιστορία βλέπουμε νά επαναλαμβάνεται αυτό τό παράδοξο: **Τή νίκη δέν την κερδίζουν οί πολλοί, αλλά οί λίγοι!**

Σέ λίγες μέρες θά γιορτάσουμε τήν **ἐπέτειο τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1821**. Πόσοι ἦταν οἱ Τοῦρκοι; Μιλιούνια, πολλές χιλιάδες. Ἀντίθετα, οἱ Ἕλληνες ἦταν μιά χούφτα ἄνθρωποι. Κι ὅμως καί τόλμησαν οἱ λίγοι νά τά βάλουν μέ τούς πολλούς καί τούς νίκησαν! Πῶς τό κατόρθωσαν; **Μέ τόν ἡρωισμό τους καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.**

Ἡ πατρίδα μας, σ' ὅλες τίς περιπέτειές της, ζητοῦσε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Αὐτό ἦταν τό ἰσχυρότερο ὄπλο πού εἶχε πάντοτε ἡ μικρή μας Ἑλλάδα: ἡ πίστη στόν παντοδύναμο Θεό. Προσεύχονταν οἱ Ἕλληνες καί πολεμοῦσαν μέ τή βεβαιότητα ὅτι ἔχουν σύμμαχό τους τόν Θεό! Γι' αὐτό κατέπληξαν τόν κόσμο μέ τίς ἀνέλπιστες νίκες τους. Γι' αὐτό ἔγραψαν μιά τόσο **ἔνδοξη καί μακραίωνη ἱστορία!**

Ἄν κι ἐμεῖς, οἱ σημερινοί Ἕλληνες, κρατήσουμε τήν πίστη τῶν προγόνων μας καί δέν πάφουμε νά ζητοῦμε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, οἱ ἐχθροί μας δέν θά μπορέσουν ποτέ νά πετύχουν τά δόλια σχέδιά τους. Ἀρκεῖ, βέβαια, νά Τόν ἀγαποῦμε καί νά τηροῦμε τό ἅγιο θέλημα Του. Νά μήν Τόν διώξουμε μακριά μας μέ τήν ἀσέβειά μας. Τότε θά 'ναι ὁ Θεός μαζί μας. **Κι ἂν ὁ Θεός εἶναι μαζί μας, σύμμαχός μας καί ὑπερασπιστής μας, ποίός μπορεῖ νά σταθεῖ ἐναντίον μας;** (βλ. Ρω 8,31).

Ὅταν τόν Χριστό μου ἔχω στό πλευρό μου φίλο, σύμμαχό μου, κάθε ἐχθρό νικῶ!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:

1. Ζωγραφιά.
2. Κρυπτόλεξο.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ἀγιογραφικό χωρίο.

